

Narodni list.

Pučki list za politiku i pouku.

„Nared bez narodnosti jest bilo bez kosti!“

Za oglašavanje plaća se 10 halera po redku
na više puta po pogodbi, ovisno o
vrsti i količini.

Oglasi šljku se na uredništvo lista.

Rukopisi se ne vraćaju. — Neofrancusani
istorici se ne primaju.

Br. 40.

Volosko-Opatija u četvrtak 2. listopada 1902.

God. III.

**Molimo sve naše oienjene
predplatnike, da čim prije po-
šalju predplatu za „Nar list“.
Predplata iznaša: Za cijelo leto
8 K, (za seljake 4 K) za pol
leta 4 K, (za seljake 2 kruna.)**

Narode probudi se!

Od nekoliko vremena ovamo kako
da je sam vrag ušao u naše nespasene
istarske Talijane. Njihova se stranka
vrti, meša, previja kako crv kad na
njega staneš; njihovi plaćeni banditi i
poslanici agitiraju na sve strane psuju
i mrze prvake naše narodne hrvatske
stranke, rigaju na njih svako blato
samo da ih pred narodom omraze držec
se one: „ubij pastira i razpršit će se
ovce!“

Ti talijanski plaćeni banditi ru-
gaju se našem lepemu hrvatskemu je-
ziku, pljuvaju na našu hrvatsku na-
rodnost i na sve ča je nam Hrvatom
drago i sveto, samo da naš narod od-
vrate od vlastitega roda i jezika, da
uđine od njega nemo blago, koje bi
bilo na svetu samo za to, da Talija-
nom služi. A zač sve to? Za to jerbo
Talijani vide, da naša, narodna hrvat-
ska stranka v Istre uz svu protivčinu
nespaseh Talijani i njihovih „cesar-
sko-kraljevskih saveznika i prijatelji
napreduje, da se istarski kmet, istarski
 Hrvat i Slovenac, budi i nastoji, da se
postavi na svoje vlastite noge i da
bude va svojoj kuće svoj gospodar. —
Do pred malo let bile su skoro sve
občine na Boduļije talijanske. Danas
su tamo sve izim Krčke va naših ru-

kah. Na creskom i lošinjakom otoku
se je već naš narod počeo buditi a Ta-
lijanom se od straha gaće tresu. Po
ostaloj Istre bile su do pred malo vre-
mena sve občine zvan Kastavske Jel-
šanske, Podgradsko i Materijske va
talijanskih rukah.

Sada smo mi gospodari na Volos-
kom, Pazine, Žminje, Boljune, Barbane
Buzete, Tinjane i druguda. To peče
Talijane pak bi hteli silom al mil-
lom al prevarom opet zavladat po ce-
loj Istre, da nas onputa nemilosrdno
gubave i gule kako su nas gnjavili i
gulili do pred dvajset let.

Za to se Talijani mešaju kadegod
su v Istre kakovi občinski izbori; za
to oni plaćaju arbanaskega Antikrsta,
da va svih občinah v Istre, va kojih
se obavljaju občinski izbori narod buni
i smućuje proti našim poštenim mu-
žem i celoj našoj stranke. Nijedan
neće reć, da je va Kastavščine niti
jedan Talijan pak koju smutnju je
Antikrst po talijanskoj zapovede učinil
va Kastavščine prigodom zadnjih ob-
činskih izbori? Tem talijanskem lopo-
vom ni niš sveto: ni mir va družinah,
ni poštenje čestiteh ljudi ni mir na-
roda. Oni će smutnju, oni će nemir
samo da moru va mutnem lovit. To su
opet pokazali zadnji čedan.

Kako smo već javili obavili su se
dne 24. i 25. septembra o. l. občinski
izbori va Tinjanu kade je bil do sada
načelnik g. Sime Defar, muž poštenjak
kakovega ni niti jednega mej svemi
Talijani v Istre.

Talijani su bili odlučili da će tu
občinu zet našim iz ruk. Zapovedeli su
arbanasckemu Antikrstu, da pljuva, da

riga sve moguće pogrde proti Šimi
Defaru, proti popom samo da bi naše
ljudje i prvake na Tinjansčine al pre-
strašil al omrazil pred pukom. I Anti-
krst, ki je va tem majstor, pošlušal je
svoje talijanske gospodare.

Mesece i mesece pred občinskemi
izbori va Tinjanu (kako pred izbori
va Kastvu na Voloskem i Veprincu
op. al.) rigal je i pljuval arbanasčki
Antikrst va Costantinovoj špuđacere
svako zlo i svako blato na Defara i
na naše svećenike va Tinjansčini. [Ta-
lijani su platili jednega našega izda-
jicu — žalostna mu majka — da on
za njih dela proti Defaru. Na dan iz-
bora prišal je va Tinjanu celi talijan-
ski generalni štab iz Pazina: Mrak
(puro sangue op. al.) Depiera i drugi
Ja dapače o. k. talijanski prijatelji
dali su Antikrstu dopušćenje, da na
mesto pođ va pržun kamo bi bil mor-
lal pođ, gre va Tinjanu agitirat za ta-
lijansku stranku.

Nego svi ti manovri nisu njim
pomogli niš. Naš je narod ostal čvrsto
uz dičnega Šimeta Defara i potukal
je do nog onu malu četv izrođa izda-
jica gladneh talijanskeh makaruni i
tovarskega gulaša. Va Tinjanu je opet
pobjedila naša narodna stranka. „Anti-
krst i njegovi gospodari ostali su opet
z dugim nosom.

Nego najljepše je kako je trččan-
ski čifutski „Piccolo“ pisal o teh iz-
bori. Va svojem broje od petka 26.
sept. piše ta Čifut pod naslovom: Una
giornata campale in Istria“ o tinjan-
skih izbori i laže, po svojoj staroj na-
vade, da su Hrvati kod teh izbori pre-
dobili samo usled nezakonitosti, da su

popi agitirali, da je Krstić moral pođ
iz Tinjana itd.

Isti „Piccolo“ piše „da se tali-
janska stranka v Istre sve to više štiri,
Talijani da bi bili predobili i Kastav-
sku občinu, da su Hrvati po zakone
delali (ste čuli Zamečani!) da bi bili
dobili i Volosku občinu da ih nisu
Nemci izdali, da občine [Lovran i Moč-
ćenice odkad su razdeljene da su va
talijanskih rukah“.

Hvala Bogu da su već jedan put
prišli s farbom van.

Dakle Talijani gređu za tim da
dobiju naše občine v ruka. Njihov pak
plaćeni bandit vara ljudje z nekakovom
starinom i domačinom. Pitamo mi, je
Talijanska naša starina i domačina?
Ne nije! Za to more svaki čovek, ki
ima malo soli va glave videt za kega
dela matuljski Antikrst pak ki se još
nalprvo da od njega za nos vuć ta je
al na glavu pal al prodal svoju dušu
vragu.

No Talijani, ni sto Antikrsta neće
već našega naroda potalijančit, samo
neka se naš narod hrvatskoga ili slo-
venskoga jezika v Istre probudi i ne
pusti varat od svakega talijanskega
lopova.

Dopisi.

Iz Tinjana. Čitatelji „Narodnega lista“
ne bi sigurno mogli ni pomisliti, kakova
strašna borba je bila kod nas dne 24. i 25.
setembra t. g.

Vrhu svih naših protivnih agitatora
bio je došao i oni redator prave škovacere,
i prikazao se na naše place, sa svojimi pe-
daš, Mraki, Kamuzi, Kostantini i neki bruto

PODLISTAK.

Smrt cara Maksimilijana u Mexiku.

Ove se godine ravno navršilo trideset
i pet godina, što je u Mexikanskom gradu
Queretaru ustrijeljen brat našega uzvišenoga
cesara Maximilijan. Premda imade još dosta
mnogo svjedoka onoga tužnoga događaja
na životu, ipak držimo, da će zgodno biti,
ako celi događaj a poglavito posljedni čin
naime sam queretarski zlokočni dan, našim
čitateljima potanje prikazemo. U tom će
nas voditi uspomena Feliksa Salm-Salma,
prvoga adjutanta Maksimilijanova, te još
neki savremeni vjerodostojni spisi.

Mexiko odkrio je i pokorio god. 1521.
Španjolac Fernando Cortez, pa tako je od
toga vremena ta velika zemlja postala vlas-
ništvo kruno španjolske. No godine 1812.
kad su Evropom biesnili napoleonski ratovi,
podliše tude Kreal Iturbide ustanak, te pro-
glasi Mexiko slobodnom i nezavisnom kon-
stitucionalnom carevinom, ponudivši krunu
jednom španjolskom princu.

Ali Španija zabaci tu ponudu, na što
mexički kongres proglasi Iturbide carem
pod imenom Augustina I. (1821.) dok druga
jedna stranka, vodjena generalom Antouijem
Lopezom de Santa Anna, proglasi g. 1823.
u Vera Cruzu republiku. Iturbide morade
brzo pobjeći u Italiju. Medjutim već god.

1824. povratio se opet natrag, ne bi li se
dočepao vlasti, no bude uhvaćen i 19. jula
ustrijeljen.

Od toga vremena se računa obstanak
republike mexičke, u kojoj su i poslie toga
jednako bjeanili krvavi i zatorni građanski
ratovi, tako da je od g. 1824. do g. 1855.
u svemu se izmijenilo trideset i šest pred-
sjednika.

Konačno uđe u glavni grad dne 11.
lipnja 1861. kao predsjednik republike Be-
nito Juarez, koga doskora priznade sva
zemlja i većina ostalih država.

Pošto je novi predsjednik nemilo stao
tjerati sve što je bilo klerikalno, utekloše se
klerikalci Napoleonu III., nagovarajući ga
na vojsku proti Mexiku, koja da će mu za
cijelo dobro i lako uspjati. Napoleon konačno
prihvati tu osnovu, ali se još združii u savez
s Englezkom i Španjom (31. listopada g.
1861.), tobože na zajedničku obranu interesa
njihovih pođanika u nemirnom Mexiku. U
ratu, što je sada nastao, i u kojem su dje-
lovali samo Francuzi, jer se Englezke i
Španija brzo povukla natrag, pobjedi fran-
cesko oružje: dne 10. lipnja g. 1863. uđe
u Mexiko general Forey. Po Napoleonovoj
želji bude sada na novo proglašeno carstvo,
a austrijski nadvojvoda Maksimilijan dne
11. juna 1863. izabran carem mexičkim.
Nakon dugoga oklievanja konačno prihvati
dne 10. aprila 1864. nadvojvoda ponudjenu
mu krunu. Na „Novari“ odplovi put Ame-
rike, dne 27. svibnja se iskrcu u Veracruzu

a 12. lipnja uđe uz veselo klicanje naroda
u glavni grad.

Brzo se pokazalo, da su sumnje Maksi-
milijanove prije polazaka bile opravdane. Tek
pola zemlje pristajalo je uza-nj, dok je druga
polovica čvrsto stajala uz republikanaca Ju-
arez. Novi se car mogao jedino oslanjati na
francuzku vojsku, kojoj je zapoviedao gene-
ral Bazaine, dok je on imao svojih tek oko
8000 momaka.

U brzo se zavadi i s nepozadanim kle-
rikalcima, koji su htjeli, da se za nemira
oteta dobra povrate crkvama i manastirima
s katolička kao jedina priznata vjera pro-
glasi. Pošto car tome nije mogao zadovo-
ljiti, pobune se oni protiv njega, na čelu im
nadbiskup Sebastida. U to se stade uplitati
i Unija u mexičko pitanje, zaktievajući od
Napoleona, da vojsku svoju povaše iz Mek-
sika. Što je, dakle, značilo propast careva,
Napoleon popusti, pa tako Francuzi ostaviše
Mexiko 16. ožujka 1866. no Maksimilijan,
i ako bez nade u uspjeh, ipak junački od-
luči ustrajati na svom mjestu uz prijatelje
svoje, ma stajalo ga života.

Dakako, to se i brzo dogodilo. Po od-
lasku francuzke vojske podigne republikan-
ska stranka sa svoju strana glava. Njerin
general Diaz zauzme grad Oaxaku, osvoji
Pueblu i padne pod Mexiko, koji je branio
carev general Marpuez.

Sa sjevera opet kretao je protiv car-
stva, koje je u travnju god. 1866. obuhva-
talo samo tri grada: Mexiko, Queretaro i

Veracruz, general Escobedo a 30.000 vojaka.
Maksimilijan se učvrsti u Queretaru. Escobedo
ga podjedne. Kad njima ponestane
hrane, odluču Maksimilijan, provaltii iz grada,
sebi put prokrčiti do Veracruz; ali u taj ga
čas izdade za već svotu gotova novca nje-
gov pukovnik Miguel Lopez, tako da pro-
vala nije uspjela, već se car i njegova voj-
ska morali predati generalu Escobedu (16.
svibnja 1867.).

Juarez, sada neograničeni gospodar
Mexika, stavi Maksimilijana pred ratni sud,
koji njega i još dva njegova verna gene-
rals, Miramona i Mejuu, radi „izdaje domo-
vine“ odsudi na smrt.

Badava su se zauzimala za cara go-
tovo sve evropske države, pa i sama Unija
na molbu cara i kraja Franje Josipa I.
Predsjednik Juarez potvrdi osudu, a imala
se izvršiti dne 19. lipnja 1867. u Queretaru.
A sada da se nešto potanje zabavimo oko
posljednjih časova carevih.

Car se rečenoga dana ustao već u
pola tri u jutro, te se vrlo pomno uze obu-
čevati. On uze kratak taman kaput, crne
hlače i praluk, te malen šešir od sukna.
Oko 4 sata došao je pater Seris, koji je
već dan prije cara izpovjedio i pričestio, a
na to bude odlučena misa kod jednoga im-
proviziranoga oltara. Pošlije miso sastade
se car s dr. Baschom, po kojemu izvrši
brojne podnave svojim prijateljima, a na to
oko 6 sati uze ručnju.

Pak je u gradu vrlo zasudjen bio a

gel bil ovi dni va Lovrane. Da je kakovom aradom prišal va naše mesto, bil bi videl svoj placu i sve ušice lovranske posute nečesim belim. I pobožni biskup bi bil za siguro rekai: — Varal vara! — va Lovrane mana pada, kako Izraelcem va pustinje!¹⁴ Nego ono ni bila nikakova mana, ono su bili samo beli lističi, ča su ih napisali talijanski fakini va Lovrane i leprosi ih po cestali, da ljudi čitaju onu lepu i profamanu njihovu prozu.

Na sveti teh lističeh čitaju se takova uvredi protiv g. kapelana i nekim drugim našim prijateljem, da se čoveku stumih muti čitat one smradarije. Nego temu se ni ča čuditi. Anonimni listi i biljeti volanti su od vavek bili va Lovrane na dnevnem rede. Lovranski Poperdilo vam je bil od vavek: — butta sasso, scondi man!¹⁴ Lovranski Poperdilo se straši reč nekemu neč va ču-Onu ča to radije napisat, pak hitit na kme-Tradu, da nijedan ne vidi, a onputa ča se kako salvadigo, skrit va kakov kantun, od kuda ča kako idiot gledat i smet se onem ljudem, ki budu čitali one njegove smradarije. Porchi! Čujemo, da su va tem gnjusnem posle imele svoji grdi prsti one kristalo — skifozne šmiti. Moraju se i one nekako sacijati! Poverete!

Inšoma prava škoda da ni biskup Nagel sve to videl onputa bi za siguro napisal još jedan dekret proti tamburicam. — Morda bi se i malo prečudil i rekai bi, kakovi su to skoti ti lovranski Poperdili, ki onako gađno postupaju proti onako vrednemu kapelanu, kakov je to gosp. Gortan. Mi bimo mu pak odgovorili na to da mi se temu ni najmanje ne čudimo, zač da je va Lovrane bilo i drugih čestitih i vrednih kapelani, proti kimi su Poperdili delali još i huje i sto put grje, nego li proti sadašnjemu kapelanu.

Dosta je pak spomenut se svega onega mrada ča su ga hitali na pošteno i dobro lice pokojnega biskupa Šterka, dokle je još bil va Lovrane za plovana.

Ni nam stalo ni do Poperdila ni do biskupa Nagela, već je nam stalo do tega: ča te ljudi, stranci reč, kada vide svu tu porkariju va Lovrane. Ča te reč? Ono ča su već rekli: Naime, ča Lovrane zē un schifoso paese! A mi odgovaramo: Ni Lovran „schifoso paese“, već su skifozni i skandalozni oni lovranski Kalabrezi, ki čine našemu lepemu mestu toliku sramot!

Iellinek Telo tega varalice našlo se je va istinu va Dunave. Videč naime da su njegove sleparije otkrivene, hitil se je va vodu i utopil se.

Austrijski parlament. Čuje se, da ča se parlament va Beče odpret na 20. o. m. Međjutim još do sada nisu se dogovorili ministri austrijski i magjarski glede nagodbe mej jednom i drugom polovicom država. A tako nije Kūrbau uspjelo da pomiri Čehe s Nemci. Kako se vidi — nebo va Beče je još vavek naoblato.

Krstičeva frajerica. Na rasprave od 23. setembra pročitala se je va Trste i izjava Krstiča, ku je sam napisal i izjavil, da mu je Gošar Jovana bila frajerica (Krstič je to napisal talijanski i — smradno, tako da mi ne moremo to preštampat va naš „Narodni list“! Na kraju pak govori da za svem tem, da je imel s njom posla, da on sumnja, ako je baš on pravi otac djeteta. Sumnjat je lahko. Kada su pak staru Ambrozinku pitali, da ako je ona znala da njoj je devica noseća, ona je rekla da ni znala, zač da je Jovana nosila „un gremballone“ — jednu velu traversičinu. Bože moj, ča inentua jente! —

Nego ča je bilo, bilo je — mane sada interesu samo jedno pitanje: — Oče li Ambrozinka držat Krstiča još puli sebe va kuće — za administratora, ale pak ča mu podpisat pašaport? Zač, neka je, ča je, ale reč se mora, da je „el mio Iva“ jako volubil —

Leprinaške stvari. Nekako po nesreće prišla mi je va ruke ona krajva od Matulji, kada se šteje crno na belem kako 3 Lepričani i to Zvana, Gašparich i Haglia davaju kuraj Tinjanecm, kako neka davaju vot za Talijane. Peršone! Čovek bi moral mislet da su ta trojica ki zms kakove per-

šone potente i meguče, keh se mora polu-šat. Oni misle, da su i drugi Istrani nemi kako leprinaški mačići, keh se more brižneh svakamo zapeljat.

Da su oni od mačje stranke najveći trubili, to svako deta zna, aš ako ne bi bili trubili ne bi se dali za nos peljat od ljudi kako je Krstič i kompanija bela. Da pak budu znali i oni Tinjanci ki su kod zadajeh izbori tako lepo pokazali, kako valja starinu branit a ne kako ono neki leprinaški i rukavački i lovranski mački, kakoveh trubili ima na svete ču im ovo povedet: Neki Zvana raztrubil je po Lepri-našćine, da mu je neki Hrvat ponudil 6000 (reci šest tisuć flijorini) ako gre s Hrvati glasovat. I nemi ljudi su vaje poverovali. Sada pak recite da nisu nemi? Ča paraju da se more jednim glasom sve dobit? i to glasom odi jenega Zvane? Zvana bi prijel s krum, samo ako bi bil ki takov trubilo, da bi mu ih dal, ter znamo si čisti kako ih je nebog potreban, a kamo ne bi šest tisuć; a ni dugo tema ča je po Poljanah potekoval za beči.

Sad bimo pak mi pitali Zvanu, kako more takove laži mej brižni ljudi trusit? Ča nezna kakovega okapanja je imel sa Bokaletom od Mihotič kad je jenaki laži trusil? Da mu se ni smiloval, bi se bil brižan još jače va dug zakopal, ale pak šal va hotel Virant na Voloskem jačimk jist. Neka nam Zvana povede, ki je taj Hrvat, ki mu je 6000 flijorini ponjal, pak čemo mu još 6000 flijorini zgora dat i tako ča se malo iz duga izkopat.

Negdere su se ta trojica od kapi mačje stranki va matuljskoj špudacere hvalili, da sa poštenim obrazom delaju svoju pulitiku. Ki vam ča govori do vašega poštenja? — Nego mi svejedno pitamo, jeli su to čisti posli kako su storili Zvana i Tončić kad su za prit va drngo telo, na jedanput kroz noć obogateli? A mi svi dobro znamo kako oni dva stoje.

Zvana ima više duga, neg mu sve valja, a znamo kako i Tončić stoji. Ako su pak tako bogati, zač pako nisu to prvo rekli? Ča ne znadu da ako se zataji imanje, da se zapade va kaštig? Leg mi dobro znamo, da multi ni taksi nete oni platit, leg Talijani za ke delaju.

I tako ča oni vavek govore od Hrvati, da dobivaju iz Hrvatske beči, to moremo mi reč, da dobivaju odi Talijani, kako to vidimo baš kod ovih dveh.

Kumedijant Villari, stara nevoljčina, čovek u svakom pogledu „zvampil“, pusti čarlatan, kega Talijani drže visoko zač ni-maju nijednega boljega, ta Villari držal je ovi dni va Siene kao predsjednik društva „Dante Aligheri“ dugi i neslani govor, pun smješnih i bezamisljenih rodomantadi, na kakove su talijanski želadei već dugo naučeni Ta šperlenta od čoveka govori o našim krajevima, kako da su to va istinu talijanske zemlje. Na prosti način pozivlje on sve Talijane, da neka gledaju i delaju za to, da se zemlje na obali jadranskoga mora uzdrže u narodnom pogledu za Talijane, tako da ih bude kasnije laglje politički sje-dinit s Italijom.

To je bezobrazluk posebne vrsti, nego kako smo rekli, nam nije stalo do tih bedastoc, ča ih riga u svet jedan zvampljeni i imbambinidi Villari.

Mi hoćemo, da spomenemo samo jedno. Kad mi govorimo, da Talijani delaju oko tega, da prisvoje ove naše zemlje, na zms neprijateljli, a i sama naša c. kr. vlada, krste, da smo denuncijanti.

Mi smo znatičajni ča ča sada naša vlada va Beče i va Trste? Zač zaludo je: onemu ča je Villari govoril, va Italije se je silno pljeskalo, a ste videli s kakovim veseljem je „Piccolo“ pernesal onaj njegov govor! Ča ča na to naša vlada? Ča ča, pitate? Ona je već na to odgovorila, a odgovorila je, kako lepo kaže rečki „Novi list“ tim, da je onaj isti dan, kada je Villari držal onaj protinaustrijski govor, c. k. ministarstvo dostavilo tričanskim Slovincem odluku, s kojom se odbija njihov utok, glede jedne slovenske škole u Trstu i time je naša slavna vlada dala još većega koraja talijanskim iridentistom va Trste zabranju-

juć ustrojjenje jedne slovenske škole u Trstu i ona kako da potiče talijanski apetit za ovim našim krajevima. Inšoma ne govori proverbij zaludo da ča [Austrija bit orba e — ultima.

E che orba! e che ultima!
Kako su mali naši Kalabrezi. Naš proto Š. gradi kuću va Ičićeh, a kamene za gradnju iste je dobival iz jedne komunjske kavi va Ike. Nego čaš videt vraga. Kad je doznao to šior Mate dal je valje ordin, da se ne sme davat kamene preko kufina. Strah ga je valjda bilo, da bi se moralo plaćat daciju. A još je strašil rečeni gospodin, da ča proto Š. morat platit fit ča mu je trabakul skreal opuki na komunjsko tlo va Ike. Nego mu je neki pametan na to rekai, da ča Š. platit kada budu i drugi platili. Ste videli kako su pravedni ti naši Kalabrezi? Pak držite š njimi vi neki, da vas mi tobože ne prodamo pod Hrvatsku. Kad bi mi samo senu od tega delali Talijanom valje bi „Piccolo“ pisal, kako su oni „vittime“ „delle barbarità Croate“. Ča ni istina!

Za pripomoćno društvo hrv. pazinske gimnazija predaje gosp. Slava Večerina skupljene u Matuljih K 324. Gđja. Marija Večerina iz Starog Pazina sada u Voloskem daruje K 2. Novac poslan je u Pazin.

Za družbu ev. Cirila i Metoda za Istru predaje g. Vinko Tomašič skupljenih na parobrodu Štefaniji med našimi K 426. — Ovaj je novac izručen blagejniku Družbe.

Zahvala.

Za izraze sočutja ob kratki bolezni in prezgodnji smrti naše drage

Božene

za poklonjeno cvetje in obilno udeležbo pri pogrebnih, zahvaljuje se najsrčnejše zaljučno rodbina

Slavaja Jenko.

Podgrađ, 27. septembra 1902.

Dr. L. Roheim
posjednik sanatorijuma,
špecijalista za tajne bolesti, ordina svaki dan od 10—12 pr. p. za gospodu, a od 2—5 p. p. za gospođe na Rijeci, vicolo Germania br. 2, I. kat. Nad ljekarnom D. Accurti.

Oglas.

Prodaje se više posuda za vino od 16 do 40 lit.

Pobliže obaviesti daje

Louis Praschniker
akrbništvo u Kamniku (Kranjska).

**Tvornica pokućstva
IGNACA KRON**
dvorskog dobavljača
u Trstu, Via Cassa di Risparmio
num. 1248. — Tvornica u Beči.
Čistoci, uzorci, razjašnjenja, prozorčuni,
necrti šalju se na zahtjev besplatno.

Broj 4630.

Oglas.

Daje se ovime u smislu odpisa c. kr. kotarskog kapetanata u Voloskom od 23. setembra 1902. broj 15746 do obćeg znanja da ča se prijavljenje momaka podvrženih narodnomu ustanku obdržavati dne 19. oktobra 1902. od 8 sati u jutro do polna u obćinskome uredu u KASTAVU.

Oni momci, koji su dužni prijaviti se, a zbog nenklonivih zapreka, nisu se mogli više spomenuti dana prijaviti, treba da se naknadno prijave dne 26. oktobra t. g. kod podpisatog poglavarstva do polna.

Momci podložni narodnom ustanku, koji misle, da nisu sposobni za službu pod oružjem ili za koju god službu u narodnom ustanku, treba da to izjave kod prijave.

Momci narodnog ustanka, koji su dužni prijaviti se, a imaju dopust za putovanje po moru, mogu propisanu prijavu u određeno vrijeme učiniti ustmeno ili pismeno po kojem rodjaku.

Nisu se dužni prijaviti oni, koji su priznati kao „nesposobni za službu pod oružjem“.

Obćinsko poglavarstvo
KASTAV, dne 27. setembra 1902.

Načelnik:
Jelušić v. r.

Broj 4473.

Oglas.

Daje se ovime u smislu odpisa c. kr. kotarskog kapetanata u Voloskom od 9. setembra 1902. broj 14853 do obćeg znanja da ča se ovogodišnja kontrola domobranaca, obdržavati dne 15. oktobra u 8 sati u jutro pred obćinskim poglavarstvom u Voloskom.

Kontroli dužan je doći svaki domobranac iznzam onih:

- koji su bili ove godine na djelatnom službovanju, ili na vježbi u oružju;
- koji se nalaze odsutni u inozemstvu po moru ili trajno stanuju u inozemstvu ili koji se nalaze u iztražnom zatvoru;
- doknadnih pričuvnika, koji su ove godine unovačeni.

Naknadna kontrola obdržavati ča se 20. i 21. novembra u 9 sati u jutro u domobranskoj vojarni u Ljubljani.

Oni domobranci, koji posjeduju jubilarne medalje, moraju iste kod kontrole imati.

Obćinsko poglavarstvo
KASTAV, dne 16. setembra 1902.

Načelnik:
Jelušić v. r.

Broj 4897.

Oglas.

Daje se ovime u smislu odpisa c. kr. kotarskog kapetanata u Voloskom od 9. setembra 1902. broj 14199—III. do obćeg znanja, da ča se ovogodišnja kontrola pričuvnika (reservista) stalne vojske i ratne mornarice obdržavati 4. i 5. novembra u 9 sati prije podne kod obćinskog poglavarstva u Voloskom, i to:

dne 4. novembra od slova A do J,
dne 5. „ od slova K do Z.

Kontroli dužan je pristupiti svaki pričuvnik i doknadni pričuvnik (reservist) iznzam onih:

- koji su ovu godinu aktivno služili ili vojnim vježbama prisustvovali;
- koji su dobili dozvolu za pomorsko putovanje, putne listove za inozemstvo, koji su trajno nastanjeni u inozemstvu i koji se nalaze u iztražnom zatvoru;
- doknadnih pričuvnika, koji su ove godine unovačeni.

Naknadna kontrola obdržavati ča se kod popunitbenog kotarskog zapovjedništva c. i kr. ratne mornarice u Trstu dne 26. 26. 27. i 28. novembra u 9 sati prije podne.

Oni rezervisti, koji posjeduju jubilarne medalje, moraju iste kod kontrole imati.

Obćinsko poglavarstvo
KASTAV, dne 13. setembra 1902.

Načelnik:
Jelušić v. r.

Javna zahvala.

Duboko tronuti mnogim dokazima usrdnog saučešća izkazanog nam prigodom smrti ljubljenog i nezaboravnog supruga, odnosno oca

Jakova Baša

ovim putem izražamo našu najtopliju zahvalu svim onim, koji nam izraziše svoja sućut bilo ustmeno ili pisмено, te onim koji su učestvovali kod sprovođa a navlastito slavnoj hrvatskoj Čitaonici u Lovranu za položeni vienc.

Bog platio svima!

Lovran, dne 28. rujna 1902.

Jugujuća obitelj.

3102-02

Oglas.

Temeljem odpisa c. kr. kot. poglavarstva u Voloskom od 9./9. br. 14199—VII se ovim do obćeg znanja stavlja, da će se dne 3. novembra 1902. u 9 sati jutrom pred ovo-obćinskim uredom obdržavati kontrolna smotra za c. i kr. stojeću vojsku i za c. i kr. ratno pomorstvo za obćinu Volosko-Opatiju kao i za tudjince u istoj stanujuće. Kontrolnoj smotri dužni su pristupiti svi pričuvnici osim onih:

- koji su tekom godine ove aktivno služili ili sudjelovali kod vojne vježbe;
- koji se nalaze u tamnici ili iztražnom zatvoru;
- koji su providjeni redovitom putnicom odsutni po mora ili po inozemstvu;
- doknadni pričuvnici koji su t. g. unovaćeni.

Naknadna kontrolna smotra obdržavati će se u Trstu dne 26., 27. i 28. novembra 1902.

Obćinsko glavarstvo u Voloskom, 24. septembra 1902.

Načelnik: **Dr. Stanger.**

3139-02

Oglas.

Temeljem odpisa c. kr. kot. poglavarstva u Voloskom od 9. septembra 1902. br. 14853 se ovima do obćeg znanja stavlja, da će se dne 15. oktobra 1902. u 8 sati jutro pred ovo-obćinskim uredom obdržavati kontrolna smotra za c. kr. domobranstvo za obćinu Volosko i Opatiju kao i za tudjince u istoj stanujuće.

Kontrolnoj smotri dužni su pristupiti svi pričuvnici osim onih:

- koji su tekom ove godine aktivno služili ili sudjelovali kod vojne vježbe;
- koji se nalaze u tamnici ili iztražnom zatvoru;
- koji su providjeni redovitom putnicom odsutni po mora ili po inozemstvu;
- doknadni pričuvnici koji su t. g. unovaćeni.

Naknadna kontrolna smotra obdržavati će se dne 20. i 21. okt. u 9 sati jutrom u domobranskoj vojarni u Ljubljani.

Obćinsko glavarstvo, u Voloskom 24. sept. 1902.

Načelnik: **Dr. Stanger.**

Prvi zavod za pogrebe u Opatiji

preporuča se svime što se odnosi na uredjenje odra, mrtvačke sobe i pogreba te skladištem u kome će sl. obćinstvo naći veliki izbor

Mrtvačkih liesova (kasela) i križeva.

Cjene su koliko za priredbu pogreba, toliko i za liesove vrlo umjerene.

Odnosne prijave i naružbe prima

Fran Doberlet
Opatija. — Kuća Ertl.

Višekrat odlikovana * Višekrat odlikovana.

Najstarija i najveća

Tvornica peći i zemljenih stvari

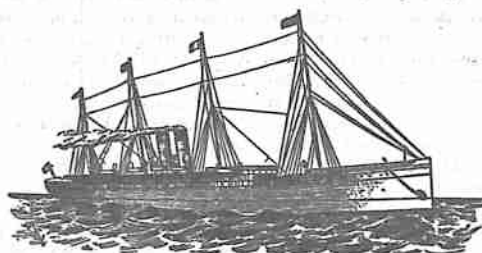
Augusta Drelse

u Ljubljani.

Bogato skladište zemljenih peći i štednika.

Peći u najnovijim bojama i oblicima, izvjesno izvedene prodaju se po najnižim cijenama od 14 kruna dalje.

Kod većih naružba do 20% popusta. — Cijenel šilju se na zahtjev gratis i franko.

Rieka — Amerika

Medjunarodna putna poslovica

L. Mašek i drug na Rieci

odprema putnike iz Rieke u Ameriku sa najbrzim parobrodima svakog petka i ponedjeljka.

Upute daje besplatno i brzo

L. Mašek i drug

Via Riva ugao Via Lido.

Putolima, koji putaju u Ameriku nije nužno da znađu čitati i pisati

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga na ograničeno jamčenje.

Prima novao na štednju od svakoga, te plaća od istoga 4 1/2% kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama.

Vraća na štednju uložene iznose bez odgovjedi, pridržaje si ipak u osobitih slučajevih, pravo otkaza u smislu § 8 društvenoga statuta.

Zajmovo (posuđe) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjernice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedelje i blagdana od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati poslije podne; u nedelju i blagdana od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetničkoj pisarni Dra. Janežića u Voloskom.

Publične informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Janežića i Dra. A. Stangera u Voloskom.

Novčani promet u god. 1901 iznašao je K 1161.044-39 — Garancija iznašala je K 133.760.—. — Uloženo je bilo u posujilnici god. 1901 K 575.486-28.

Ravnateljstvo.